

Suportul științific și metodologic a gestionării sociale și viața noastră

1 Modele obiective

Trebuie recunoscut că *viața oamenilor este supusă unor legi obiective, care pot fi unificate în șase grupuri:*

1. **General-biosferice**, care reglementează: 1) interacțiunea dintre biosferă și Cosmos, 2) formarea biocenozelor și 3) interacțiunea speciilor biologice între ele.
2. **Specifice speciilor**, modele biologice (anatomice-fiziologice și psihologice), care reglementează viața omenirii ca specie biologică.
3. **Religios-noosferic**, modele morale și etice în esența lor, care reglementează relației dintre posesorii rațiunii și voinței. Și contrar opiniei multora, modelele acestei categorii depășesc limitele societății umane, iar etica, dictată de la niveluri ierarhic superioare în organizarea diferitelor sisteme care există în omnipotența lui Dumnezeu, este obligatoriu pentru niveluri ierarhic inferioare, iar abaterea de la normele sale este pedepsită (adică, V.I. Vernadsky, P.T. de Chardin, sfinții tuturor confesiunilor nu s-au amăgit, ci au interacționat cu unul dintre aspectele realității obiective; cei care neagă noosfera și omnipotența lui Dumnezeu ca factori reali ai existenței sunt deliranți.).
4. **Socio-culturale**. Cultura este un sistem informațional-algoritm și este variabilă (atât în ceea ce privește obiectivele, cât și modul de realizare a acestora), din acest motiv, există modele socio-culturale, urmarea cărora garantează stabilitatea și dezvoltarea societății în continuitatea generațiilor, iar încălcarea lor poate duce la dispariția ei în timpul vieții mai multor generații sub influența proceselor de degradare. Prin urmare, cultura în politică ar trebui privită în două moduri interdependente:
 - ca instrument pentru gestionarea societății și un mijloc de autodirijare a acesteia;
 - ca obiect al programării pentru a asigura în viitor autogestionarea dorită a societății și dirijarea acesteia.
5. **Financiar-economic**, care determină atât dezvoltarea formațiunilor socio-economice, cât și degradarea și prăbușirea acestora.
6. **Modele obiective de management**, comune pentru toate procesele de gestionare, fie că este vorba de un copil care călărește un triciclu sub supravegherea adulților, fie de un proiect complex implementat de mai multe state pe principiile parteneriatului public-privat.

Principiul jurisprudenței și al practicii de aplicare a legii: *Necunoașterea legilor nu vă scutește de răspundere*. Dar el acoperă și impactul legilor obiective ale tuturor celor șase grupuri menționate mai sus asupra oamenilor personal, asupra societăților cultural-specifice. A nega existența și funcționarea legilor obiective este idiotie.

2 Globalizarea — «război hibrid» pentru stabilirea tiraniei mondiale

Globalizarea este un proces obiectiv inevitabil, generat de unitatea biologică a umanității și de influența reciprocă a culturilor, dar gestionarea globalizării poartă un caracter condiționat moral de natura subiectivă.

Din punct de vedere istoric, globalizarea a devenit un «război hibrid» pentru stabilirea unui regim global de tiranie și nimicirea tuturor celor care nu sunt de acord cu acesta.

- Agresiunea într-un «război hibrid» este exprimată prin forțarea victimei agresiunii să încalce legile obiective și să-și modifice cultura (inclusiv manipularea politicianilor și a figurilor din domeniul culturii), astfel încât victima agresiunii din propria

inițiativă să încalce aceste legi și, ca urmare, ar suferi daune până la catastrofale și suicidare.

- Protecția împotriva acestui tip de agresiune într-un «război hibrid» este formarea propriei culturi și, mai presus de toate, a subculturilor vieții de familie și a sistemului educațional, precum și a subculturii politicii de personal, astfel încât legile obiective ale tuturor celor șase grupuri să protejeze dezvoltarea societății în continuitatea generațiilor.
- Educația, transmisă în afara culturii proprii — este un mijloc de absorbție a agresiunii.

3 Arsenalul «războiului hibrid»

Într-un «război hibrid», orice lucru care funcționează pentru atingerea obiectivelor politicii poate fi folosit ca armă sau mijloc de apărare. Toate aceste instrumente pot fi grupate în următoarea ierarhie.

Prima prioritate — metodologică (epistemologică). De fapt, este o metodologie a cunoașterii și a creativității — epistemologie (teoria cunoașterii), învățătura *exprimată în activitatea practică* despre modul în care o persoană învață lumea și își realizează principiul creativ.

A doua prioritate — istorico-algoritmă. Istoria este psihodinamica¹ realizată a unei succesiuni a multor generații de oameni care au format societăți culturale deosebite din trecut. Algoritmica psihodinamicii sociale întotdeauna poartă multivarianța viitorului, dar întotdeauna implementează doar o singură opțiune, exprimându-se în faptele istoriei care au o referință cronologică exactă. Prin urmare, informațiile în ordinea cronologică a faptelor și fenomenelor reprezintă o bază scheletică pentru înțelegerea istoriei și exprimarea psihodinamicii în ea. A doua prioritate — istorico-algoritmă — de asemenea, include în sine tot felul de «magie socială» — practici de influență a câmpurilor biologice asupra psihodinamicii societății, permițând activarea anumitor componente ale psihodinamicii prin dialogul individului cu noosfera Pământului și cu Dumnezeu.

A treia prioritate — faptică, descriere faptică. Acesta include toate factologia tuturor ramurilor științei și tehnologiei, toate teoriile științifice, crezurile și ideile. În ceea ce privește societatea, aceasta este prioritatea pe care se formează opiniile tuturor partidelor, ideologiilor și crezurilor din poziția unui anumit concept de organizare a vieții societății și a umanității. În multe privințe ea se formează sub influența politicii culturale a autorităților de stat și a politicii mass-media.

A patra prioritate — economică. Informații de natură financiar-economică, proceduri relevante (instrumente financiare), bani de stat și mondiali, prețuri și rapoartele acestora, cotații ale valorii tuturor.

A cincea prioritate — mijloace de genocid și protecția împotriva acestora

- Subminarea fondului genetic, slăbirea potențialului de dezvoltare și distrugerea generațiilor viitoare. Motivația de a insufla toate acestea este simplă — sclavii degenerați biologic nu au potențialul de dezvoltare personală și socială care să le permită să trăiască liber fără «tutela» proprietarilor de sclavi. Printre aceste mijloace — alcoolul, tutunul, drogurile, ingineria genetică, perversia.
- Dacă mijloacele celei de-a cincea priorități sunt folosite pentru bine, atunci acesta este un set de măsuri pentru trecerea civilizației la un stil de viață sănătos, care garantează îmbunătățirea statisticilor medicale și biologice în continuitatea generațiilor.

A șasea prioritate — arme militare. Utilizarea sau amenințarea de utilizare (constrângerea la ceva pe baza unei amenințări) a armelor este percepută de cei mai

¹ Psihodinamica societății (unui grup social) — acest lucru este atunci când toată lumea face ceea ce doresc sau sunt de acord cu, și nu face ceea ce nu doresc, iar rezultatul este ceea ce se întâmplă. Purtătorii algoritmicii și suportul informațional pentru activitatea psihodinamicii societății sunt formațiuni a câmpurilor biologice generate de oameni, numite «egregori». A nega emanarea câmpurilor biologice de către oameni și interacțiunea lor între ele prin câmpurile biologice este o schizofrenie: fizica este recunoscută, iar manifestările sale în biologie și în viața societăților sunt negate.

limitați oameni ca o manifestare a puterii reale și ca bază a gestionării în modul «nu vrei — te vom forța».

* * *

Viteza mijloacelor de influență numite crește de la prima prioritate la a șasea, ireversibilitatea rezultatelor aplicării crește de la a șasea la prima. Ierarhia priorităților generalizate de gestionare / luptă este exact așa cum este prezentată mai sus. A șasea prioritate este subordonată celei de-a cincea: dacă armata este beată, afumată sau drogată, atunci chiar și cele mai bune arme aflate în posesia sa nu-i vor permite să-și protejeze țara, deoarece în cel mai blând scenariu pentru ei, «luptătorii» se vor trezi deja în captivitate.

A cincea prioritate este subordonată celei de-a patra: drogurile trebuie produse, iar implementarea lor în cultură este pusă în aplicare pe principiul «unde nu va trece armata puternică — va trece un măgar încărcat cu aur», care este dominat de priorități mai înalte, care determină cui, pentru ce, cât și cum să plătească. În plus, crearea mijloacelor noi ale celei de-a șasea priorități necesită o cultură foarte dezvoltată a activității economice și financiare (a patra prioritate) și a progresului științific (a treia, a doua și a primei priorități).

A patra prioritate este subordonată celei de-a treia: aproape toate acțiunile din domeniul economiei și finanțelor au propria lor «justificare științifică». Dar unul dintre scopurile teoriei economice, așa cum a observat J. R. Galbraith în 1973., — formarea comportamentului uniform al unui set de funcționari în conformitate cu principiile funcționării sale stabilite de proprietarii sistemului¹.

Cea de-a treia prioritate este subordonată celei de-a doua, deoarece apariția teoriilor științifice și învățături pseudoștiințifice, «selectarea» și promovarea teoriilor și învățăturilor false în sistemul de învățământ și în cultură decurg în conformitate cu algoritmică psihodinamică societății.

Toate prioritățile menționate anterior ale armelor generalizate — mijloacelor de apărare în războaiele hibride sunt inițial subordonate primei priorități, deoarece incapacitatea de a produce de la zero cunoștințele necesare, face ca oamenii și societățile să fie ostacii celor care le impun anumite opinii pe baza intereselor lor determinate moral. Capacitatea de a produce de sinestătător cunoștințe de la zero face ca oamenii și societățile să fie independente, pe deplin suverane.

4 Patriotism, globalizare și suveranitate

Patriotismul include trei componente:

- anumite idealuri, care formează un vis al viitorului luminos, corecte din punctul de vedere al standardelor morale ale individului;
- cunoștințe și abilități necesare pentru a face acest vis să devină realitate și pentru a face idealurile o realitate;
- dorința dezinteresată de a-și sacrifica propria viață și chiar *de a-i sacrifica pe alții (inclusiv pe cei mai apropiați)*² pentru a face ca aceste idealuri să devină realitate.

¹ Galbraith J.K. Teoriile economice și obiectivele societății. — M.: Progres. 1976., cap. 1. (J.K. Galbraith. «Economics and the Public Purpose». 1973).

² Această cerință poate deveni actuală dacă o persoană se confruntă cu șantaj ca mijloc de a-și opri activitățile sau de a-i da un caracter diferit (inclusiv în timpul racolării).

În plus, în cursul operațiunilor militare, ea poate fi actuală fără șantaj. Se poate crea o astfel de situație, când comandantul este obligat să trimită pe cei mai buni, cei mai respectați și iubiți oameni la moarte sigură, deoarece alții — mai rău pregătit sau cumva străini de el psihologic — nu vor face față sarcinilor care le sunt atribuite. El cu bucurie și-ar pune oasele în locul lor, dar nu poate fi împărțit în mai multe «ipostaze» (duplicate) și, prin urmare, este forțat să trimită la moarte sigură pe cei mai buni, cei mai apropiați, fără a avea dreptul să se întristeze pentru ei până la Victorie sau până la moartea sa. Și la ordinele unor astfel de comandanți, oamenii sunt gata să meargă la o moarte sigură nu numai «pentru Patrie în general», ci pentru că comandantul pentru ei este — TATA, ci nu co-ucigașul lor, împreună cu inamicul și puțin distins de inamic în organizarea serviciului zilnic.

Dacă una dintre aceste trei componente nu este prezentă, atunci nu există patriotism, deși demagogia pe teme patriotice poate fi foarte pretențioasă, sinceră și interesantă pentru imbecilii bine intenționați.

Politica poate include în sine trei fluxuri de acțiuni:

- interne — care vizează atingerea obiectivelor în limita jurisdicției statului;
- externe — care vizează atingerea obiectivelor în privința altor state;
- globale — își propune atingerea obiectivelor pentru umanitate în ansamblu.

Este normal dacă politica internă constituie baza politicii externe și ambele sunt în concordanță cu cea globală. Întrucât globalizarea ca «război hibrid» este o realitate obiectivă, dacă un stat nu are propriul său concept al globalizării, el este sortit să fie victimă sau obiect al politicii globale a altcuiva și nu poate fi suveran. Deoarece multe probleme interne sunt consecințele proceselor generate de globalizare, dacă un stat nu are propriul său concept a politicii globale și nu construiește toate cele trei fluxuri de politică în conformitate cu acesta, atunci el nu este capabil să aibă suveranitate în deplin sens a noțiunii.

Plinătatea suveranității — este o percepție de sinestătătoare a problemelor globale, problemelor la nivel regional și intern, care implică stabilirea și rezolvarea sarcinilor manageriale pe baza dezvoltării unei politici globale, interne și externe, a cărei implementare ar fi susținută de legile obiective ale tuturor celor șase grupuri.

5 Suportul științific și metodologic al gestionării sociale

Cele de mai sus înseamnă că asigurarea armoniei interacțiunii dintre civilizație și Univers, armonia interioară a societăților culturale specifice și dezvoltarea lor necesită:

- suport științific și metodologic al administrării publice, care ar oferi cunoștințe practic realizabile despre tot ceea ce a fost prezentat pe scurt în secțiunile 1 — 4;
- sprijinul științific și metodologic trebuie inclus în standardul educației universale într-o anumită formă de bază, iar în sistemul de învățământ profesional superior trebuie studiat și însușit în profunzime;
- persoanelor care nu posedă un astfel de sprijin științific și metodologic pentru gestionarea socială nu ar trebui să li se permită să lucreze în poziții care dau autoritate semnăturilor și ordinilor verbale, precum și în aparatul tehnic al autorităților de stat și de afaceri care elaborează decizii de management de diferite tipuri.

I.V. Stalin, cu câteva zile înainte de uciderea sa, a vorbit la telefon cu Dmitri Ivanovici Chesnokov: *«Ar trebui să abordați în curând problemele dezvoltării ulterioare a teoriei. Noi putem să greșim ceva la activitatea gospodărească. Dar într-un fel sau altul noi vom îndrepta lucrurile. Dacă greșim în teorie, o să distrugem totul. Fără teorie ne așteaptă moartea, moartea, moartea!..»*

Nici deputații parlamentului, nici senatorii, nici reprezentanții altor ramuri ale puterii de stat nu înțeleg acest lucru. Aceasta înseamnă că ei nu au crescut până la nivelul viziunii asupra lumii a lui I.V. Stalin, indiferent de atitudinea lor față de dânsul.

Globalizarea în forma sa istorică creată — este inevitabil suicidară pentru umanitate. «Originea animală», exprimată în permisivitatea de moralitate înnăscută, caracteristică tuturor turmelor de maimuțe, la care face parte și omul (dacă nu luăm în considerație «principiu său Divin») și progresul științific și tehnologic sunt incompatibile, deoarece, în competiția între speciile de indivizi și grupuri pentru «cel mai bun loc sub soare», care procedează în conformitate cu regula de moralitate înnăscută de turma de maimuțe, care obligă la permisivitate și însoțită de iresponsabilitate, mijloacele generate de progresul științific și tehnologic vor fi utilizate în mod inevitabil capabile să distrugă biosfera existentă împreună cu nișa ecologică a speciei biologice «Homo sapiens».

Există o singură alternativă la aceasta — realizarea a ceea ce a fost de mult timp în urmă numit principiul Divin în om. Altfel asta poate fi exprimat în cuvintele: potențialul creativ al tuturor și fiecăruia este realizat în mod conștient prin voința ordonată sub conducerea

dictaturii conștiinței. Conștiința — este un sentiment religios înăscut, care acționează în afara crezurilor iar, uneori, și contrar dogmelor și tradițiilor lor. Concepția alternativă a globalizării, care exprimă patriotismul și suveranitatea Rusiei anume în acest fel, trebuie să se concentreze pe atingerea acestei calități a vieții la scară globală.

Dacă un individ nu are cel puțin unul dintre cele trei elemente ale *trinității conștiinței, voinței, creativității, care se desfășoară printr-o ordine voluntară sub conducerea dictaturii conștiinței*, atunci nu există om: există un individ umanoid. O astfel de civilizație dreptul la existență nu are, deoarece Omul rațiunii nu face parte din fauna biosferei Pământului, ci e o împărăție deosebită¹.

¹ «Așa cum un animal diferă de o plantă printr-o motivație semnificativă și formează o împărăție specială, tot așa omul diferă de un animal prin rațiune și voință, concepte morale și conștiință și nu formează un gen sau o specie de animal, ci împărăția omului» — V.I. Dal.